

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

יב.

עין משפט
נר מצוה

עט א מײַ פֿיח׳ מהל׳
 אינזשן הלכה י
 טוש״ע האָט׳ קימון סח
 סעף ט׃
פ ב ג ד ה ו ז
 מהלכות אסורי ביאה
 הלכה יא ופי״ח הלכה יג יד
 סמג לאון קכא טור שו״ע
 שם ס׳ ו סעף ז׃
פא ו מײַ פֿר״ב שם הל׳
 ג סמג לאון רכו
 טוש״ע שם קימון כב סעף
 ז׃

תוספות ר"ר (המשך)

רבינו דאמריי בין החייר בה
לא הכיר בה וכתובתה
מנה וכנסה בחזקת בחולה
ותמצאת בעולה אין לה
אשר בשלמה ר"ר אלא
כר"י דאק' מקו' לה כי כרבו
ר"י בננה אלו ללוס : חס
וקצתי ח"י כבא במוטו'
בא' לפרותה דמנוחה
מבטת מפרסתינא נאסתי
וכ' והוא אומר לא כי יהיה
מקחי' מוקח עותק ומוק'
עולה לגמרי משפע אורי'
לא כלום אלא ר"י מ"ס
לא אמר כר"א קסבר כנסה
בחזקת בחולה ותמצאת
בעולה יש לה כתובתה
הכלה ואמר מנה דהיא
אומרת מנה מאי איכא בין
שנתנה לשנתיה והלכתא
לר"י דקיימי רבא ורב
אש' כותיה דכנסה בחזקת
בחולה ותמצאת בעולה
יש לה כלום כדתיבנא
לעיל ובמוכות עז נמי
הלאה רבינו דאמריי נח
מחל' אורי' מדרבנא עס
מנה שרבו של ר' אש'
פלוני וכן הוא ר"ר אורי'
אומרים נאמנת ר"י אומר
לא מפה אנו חיי' אלא
ה"י חזקה בעולה נתנן
ולמומד עז שתיבא ריה'
לדבריה היתה מעוברת
מנה שרבו של עורב ה'
אש' פלוני וכן הוא
ר"ר אורי' אומרים נאמנת
ר"י אומר לא מפה אנו
חיי' אלא ה"י חזקה
מעוברת מנתן ומומד עז
שתיבא ריה' מיתחל ור'
וכן הוא ר"ר אורי' נאמנת
ר"י חמש שאינה נאמנת
לחלק העובר בחזקת
בחן אלא בחזקת כרס
שאם הוא בת תשע
לכהונה : מאי מדרבנא
לכונה אמר נסתר ואצ"פ
שלא ראה ששנעלה
פסולה לכהונה ר"י
דקלמק' שנעלה שרבו
ביחוס ר"ר אורי' נאמנ
בשלמה לדבריה חיי'
וקצתי בעולה אלא ר"י
מאי מדרבנא לינענא מעלי'
כדתיבא חס' ומחמה פ'
וגו' פ' אקל שמיש
בלשון איכה בשלמה
יגזיר ויהי בשמור אורי'

רַב אִמִּי אָמַר נִבְעָלָה. אֲזַל נִסְתַּרְהּ מִדֹּדֶה ר' יְהוֹשֻׁעַ דְּלִנְאֻמְנַת לִוְמֵר
לְכֶשֶׁר נִנְעַלְתִּי בְּמִגְדוֹ דְּלִי צִינֵי אִמְרֵהּ לֹא נִנְעַלְתִּי וְחַ"ת וְהָא רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ לִית לִיהּ מִגְדוֹ גַּבִּי מִשְׁאֲרִסְתִּי נִנְאֻסְתִּי וְיֵשׁ לִוְמֵר דְּהִסֵּס לֵהּ הוּא
מִגְדוֹ גִּמְזוֹר דִּהּ אֲפִילוּ אִמְרֵהּ מוֹכֵת עַץ אֵינִי וְלִנְאֻמְנַת לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
כְּדִתָּן בְּנִמְנִי^א וְלֹא קָרִי לִי מִגְדוֹ אֲלֵא
לְפִי שֶׁהִיא *טַעְנָה מַעֲוֵלָה צִיּוֹמֵר:
חֲדָא לְהַכְשִׁיר בֵּהּ וְחֲדָא לְהַכְשִׁיר
בְּבִתָּהּ. וְזִרְיֵי מִרְיֵיהּ חֲדָא
לְהוֹדִיעַ כְּחַ דְּרַבִּי גְמִלְאֵל וְחֲדָא
לְהוֹדִיעַ כְּחַ דְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ:
דְּרַבִּי הַמְכַשִּׁיר בֵּהּ פֻּסַּל בְּבִתָּהּ.
וּמַעֲזֹרֶת דִּקְנֵט מִשּׁוּם

לישנא מעליא: ואין אוסרין על
היחוד דלא רבי יהושע. תימה
לרשב"א דלועזרי (נמי) דאמר נסתרה
איירי כגון דמודה היא שנבעלה דאי
אמרה לא נבעלתי אס כן הו ספק
ספיקא דנכשירי רבי יהושע דלאמר
לקמן ההם ספק ספיקא ויש לומר
דלעולם איירי דקאמרה לא נבעלה
וחשיב ליה חדא ספיקא משום דלין
אפוטרופוס לעריות אבל קשה דבעדי
משמע ברש פירק שני (קמ"ט) דאיירי
נבעלת דקאמר הניחא לועזרי דאמר
מאי מדברת נסתרה דמגו דאי נבעיא
אמרה לא נבעלתי מהימנא כו' לכן
נראה דפריך לועזרי דבספיקא חדא
אסרין לה והא יחוד דלשת אסר
דספיקא חדא היא ואין אוסרים על
היחוד וק"ל דלכאורה נראה דיחוד
איחוד פריך מדפריך לועזרי ולא לרז
אסי: **מעלה** עשו ביוחסין. תימה
דמשמע דלין אוסרין על היחוד איירי
בשעת איש ולא בפניהו ובסוף קדושין
(דף פא.) ויש מוקין על היחוד
דוקא בפניהו אבל בשעת איש לא
דלתא מוזיא לעו על צניה ופאי' לומר
זוטרא דמלקין ומכריז בשעת איש
מודה דפניהו נמי איירי ואור"ת
דאף על גב דמלקין על היחוד איירי
בפניהו אין אוסרין על היחוד לא איירי
אלא בשעת איש ווא"ת והא אמרינן
בפ' בתרא דנדרים (דף סא.) גבי ההוא
נזאף דעילי לגבה דהאיזא שיתא אמר
ליה נושא לא תוכלו מנייהו דטעמניהו
חויא אמר רבא איתתא שריא אס
איתא דעבד איסורא ניחא ליה דלימות
משמע דאי לאו האי טעמא היתה
נאקרת על ידי יחוד ויש לומר דנושא
שאני וה"ר יוסף דשליטן מייך דלין
אוסרים על היחוד איירי בפניהו כמו
מלקין על היחוד ולא איירי לכהונה
אלא אין אוסרין אותה לצנו
כשתאין עס אצוי לרבי יהודה
דאסר באנוסת אצוי (יבמות דף טז.):

הַשְׁמַנּוֹ תִּי מְדַבֶּרֶת וּמַעֲוֹבֶרֶת הִיא לִי הָחֵדָּא לְהַכְשִׁיר בָּהּ וְחֵדָּא לְהַכְשִׁיר בְּבִתָּהּ ^(ט) הַנִּיחָא יִשְׂרָיִל בָּהּ מַכְשִׁיר בְּבִתָּהּ אֲלֵא לִמָּ"ד לְדַבְרֵי הַמַּכְשִׁיר בָּהּ לְמִימָר רַב אֲסִי סָבַר כֻּמָּ"ד לְדַבְרֵי הַמַּכְשִׁיר בָּהּ מַכְשִׁיר בְּיִי לְזַעֲרִי דְאִמְרָא מֵאִי מְדַבֶּרֶת נִסְתֵּרָה וְאִ"ר יְהוֹשֻׁעַ לֹא לִקְוֹן עַל הַיְחוד וְאִין אוֹסְרִין עַל הַיְחוד לִימָא דְלֹא כְרִ"י עֲלֵהָ עֲשׂוּ בִּיחְסִין מִיְּתִיבֵי רְאוּה שְׁנַכְנִסָּה עִם אֶחָד לְסֵתֵר אִין

הואיל דהוה לה חוקה דכשרות מעיקרא אמרי אוקמה אחוקה
לא: הניחא למ"ד כו'. לקמן בשמעתין [ע"כ]: מאי איכא נמימא.
על היחוד. מכת מרדות: ואין אוסרין. אשה על צעלה בשביל
ה צנצעלת: ציוססין. צהורה: לספר. משמע יחוד צעלמא:
לחורה

דא"כ. דרז נחמן לא מיתוקם כרזן גמליאל אלל כרזי יהושע קשיא
הלכתא אהלכתא: **בתני' דרוסא איש את.** קודם שארסמין:
גב' טענתייהו במאי. מה היא תובעתו ומה הוא רוצה ליתן:
במאתים ומנה. היא אומרת מוכת עץ אני ויש לי מאתים ואע"פ שלא
הכרת בי והוא אומר דרוסת איש את
וראין לך אלל מנה וקסבר כנסה בחזקת
ביתולה ונמנאלת בעולה יש לה כתובה
מנה: **במנה ולא כלום.** היא תובעת
מנה והוא אומר אין לך כלום: **סבר**
מנא דמתני' דלילו רבי יוחנן לא
שצדיק רבנן ועבד כר"מ: קסבר. ר'
יוחנן כנסה בחזקת בתולה ונמנאלת
בעולה יש לה מנה הלכך על כרחך
מוכת עץ דמתני' ר"מ היא דלמר
במאתים והוא אומר דרוסת איש את
ויש לך מנה דאי רבנן היא לא תבעה
אלאל מנה והוא אומר דרוסת איש את
ויש לך מנה מאי איכא דין טענתא
הדירה למינא דהדי: **שאלא הכי**

דאמיר בין הכיר בה ורבי אלעזר אומר במכרנו דאמרי בין הכיר מנה בשלמא ר' אלעזר דקא מוקי לה כרבנן; אמר כר' אלעזר קסבא ונמצאת בעולה יש"ה הוא קאמר מנה והיא בין טענה ידידה למען אלעזר היינו דקתני תתבר חמא וחדא לאפוקי א"ר ששת אלא לר' יוחנן להודיעך כחו דרבנן ג' כחו דרבי יהושע קמיי יהושע דאף על גב דמדינא בתייתא גמליאל דאע"ג דליכא מתני' ראוה מדבר מה טיבו של איש זה רבן גמליאל ורבי אליהו יהושע אומר לא מפיי בחזקת בעולה לנתת ראייה לדבריה והיתא מה טיבו של עובר זה רבן גמליאל ורבי אליהו יהושע אומר לא מפיי בחזקת מעוברת לנתת

ראיה לדבריה: **גמ'**
אמר נסתרה רב אסי
לזעירי היינו דקתני כ
מאי מדברת **ל** לישנא
ומחתה פיה ואמרה
לזעירי היינו דקתני ר
אלא לרב אסי תרתי ל
למאן דאמר לדברי ה
פוסל בבתה מאי איכ
בבתה א"ל רב פפא ל
מדימנא האמר רב **י**
אפי' תימא ר' יהושע **י**

ונקציה משגשג לכהונה לראש דאי אשמועינן בדידה הוה אמינא איז וואל תפסילנה מספק אצל עוזר דלא הוה ליה חוקה דכשרות איז ומרמי להשכיר צה למה לי כיון דמזכרת דכרזה שנעלה: מלי יחוד בעלמא: לימא דלא כרבי יוסעבד. דמשום יחוד מחזיק כחובתה מאתים וכנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה כחובתה מנה חלקך ע"כ מוכח י מאתים והוא אמור דרוסת איש את ואין כל אלא מנה דאי רבנן היא לא טענה י טענה דדילי לטענה ירידה במנה טענה לו ומנה מודה לא ופי' [תמורה] סבר לה י טענה ירידה ר' יוחנן ד' אשביי כר"מ ורש"י סבר במנה ולא כלום סבר לה

מסורת הש"ס

- [illegible]

תורה אור השלם

1. בֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֶפֶת
אֹכְלָה וּמַחְתֶּה פִּיהָ
וְאָמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אֵיֶן:
מִשְׁלִי ל כ

גליון הש"ס

מתני' לנתין ולממור עי'
גיטין פט ע"א תוס' ד"ה
בעולה וצמהרש"א שם:
תוס' ד"ה רב אסי ובר'
מענה מעולה ביותר. וכ"כ
הרשב"א קדושין דף ג ע"א
ד"ה הא:

מוסף רש"י

היא אורמרת מוכבת עץ
אני. הנוטת את השלש
בחוקים תבולת ולא תבולת
לה תבולת, היא אורמרת
מוכבת עץ אני כ' (ע"ד)
(א') שתקע עץ עץ באומ
מקוט (ע"ד) א' עץ באומ
הכיר בה. שנקמה ומכ
לה כמותה היה יודע שש
מוכבת עץ (ע"ד) א'
איש מצינו ובהן הוא.
כלומר מצינו הוא (קדושין
(ד.) לישבנו מעליה.
שמהם ודבר נקי הדעת
לספר בלשון נקיה (פסחים
(ג.) מלקול על היחוד.
מדות, ואין אוסרין.
אשר איש על ענלה מחמת
יחוד (קדושין אפ.)

תוספות רי"ד

דא"כ קשה חלילה
אלתלכת בדיוני' חלילה
כר"י דר"י. ובתא
ר"י אמר שמואל חלילה
כר"י ש"י מותי' חלילה
אמר שמואל חלילה
אמר לא ר"י אל דרוסת
נאמנת ור"י אמר לא פניה
אנו חיי' אל ד' בחוקת
דרוסת אל עניי
ראיה לדרבנן: טעמיה
במא. פי' מה היא תועבת
מהו רוצה ליתן ר'
יוחנן כמאמרים מהו
פי' היא אומרת מוכת פי'
אז ויש לי חתומא אפי'
שלא זכרת כי אתא אומר
דרוסת אש תא ואן כל
חללה נמצאת בעולה יש
הכל חכמה מה וסכר לה
ר"י אמר מוכת פי' כי